

Ad § 15 B

Arbejdsministeriet

Fra *arbejdsministeren* er modtaget følgende skrivelse i besvarelse af et af udvalget stillet skriftligt spørgsmål, der er gengivet i besvarelsen:

Arbejdsministeriet. København, den 20. februar 1968.

Besvarelse af det af finansudvalget under 16. februar 1968 stillede spørgsmål vedrørende finanslovens § 15.B.2.01. Arbejdsanvisning.

Spørgsmål:

- a. Hvorledes søger arbejdsanvisningskontorerne at placere revalidender og erhvervshæmmede på arbejdsmarkedet?
- b. Er arbejdsanvisningskontorerne i kontakt med arbejdsmarkedet tilstrækkelig i denne henseende, eller ville det være mere formålstjenligt at oprette flere specielle anvisningskontorer med netop dette formål?

Svar: *Ad a.* Til varetagelsen af nævnte opgave er der til landets 31 arbejdsanvisningskontorer knyttet henved 90 arbejdskonsulenter, der varetager akkvisitions- og anvisningsarbejde m. v. for såvel erhvervshæmmede som andre arbejdssøgende. Det er en forudsætning for at bestride stillingen som arbejdskonsulent, at pågældende ud over en udvidet almen uddannelse enten har praktisk kendskab til revalideringen — herunder dennes sociale og erhvervsmæssige problemer — eller har en faglig, praktisk og teoretisk uddannelse af f. eks. teknisk og/eller merkantil art, der giver fornøden baggrund for at yde en personlig indsats med henblik på erhvervshæmmedes og andres placering på arbejdsmarkedet.

Genanbringelse af erhvervshæmmede på arbejdsmarkedet sker gennem et intensivt samarbejde om den enkelte sag mellem revalideringscentre og arbejdsanvisningskontorerne på grundlag af et indgående kendskab til revalidenden og revalideringens hidtidige forløb. Den enkelte arbejdskonsulent må derfor have et indgående kendskab til det stedlige arbejdsmarked og de konkrete muligheder for beskæftigelse af bl. a. erhvervshæmmede på områdets arbejdspladser.

Der er i tiden 1. april 1966 til 1. april 1967 ved arbejdsanvisningskontorerne mellemkomst placeret knap 4.000 revalidender på arbejdsmarkedet. De pågældende har været henvist til anvisningskontorerne dels fra revalideringscentre, dels fra institutioner, hvortil kommer, at en del erhvervshæmmede personligt har henvendt sig direkte til kontorerne. I samme tidsrum er der af kontorerne behandlet i alt ca. 5.200 sager om placering af erhvervshæmmede — heraf ca. 4.000 hidrørende fra revalideringscentre — men ca. 770 personer heraf kunne ikke anvises arbejde, hvorfor de måtte henvises til centrene med henblik på eventuel yderligere revalidering.

Ad b. Efter det for arbejdsministeriet oplyste har anvisningskontorerne en god kontakt med arbejdsmarkedet. Det vil næppe være formålstjenligt at oprette specielle anvisningskontorer med det formål at anviser revalidender og andre erhvervshæmmede til arbejde på det almindelige arbejdsmarked. Sådanne specielle kontorer kan nemlig ikke forventes at få stor søgning fra arbejdsgiverside. Hertil kommer, at der forestår en udbygning af arbejdsanvisningskontorerne gennem oprettelse af afdelingskontorer (kontaktsteder) i forbindelse med overførselen fra arbejdsløshedskasserne til de offentlige arbejdsanvisningskontorer af funktionen vedrørende anvisning af arbejde til ledige medlemmer af arbejdsløshedskasserne.

LAUGE DAHLGAARD

/ Per Kirstein.